

näst murrest lohti teinud, mis ka tüdrusk pärast ülles wötnud.

Mees tabbat kohhe finni, kes siis ka kohto ees sedda töeks tunnistas, et temma sedda sure makso eest teinud ja andis ka selle öige emma ülles; agga mis se sedda ilmasüta tüddatlast aitas! Temma olli fül ilmasüta mo-ilma ees; agga kus olli temma terwis jänud? Temma otsato wallo, suur süddame hädda ja kumad filma-pissarad, need kissendafid taewa pole ja rõhhus tedda keige temma ello oea suuni surmani. Nenda olli se lapse tapja kaks innimest korraka surmanud. Siin näme nüüd, et kohtowannematte arro sel ajal ka weel lühikenne on olnud, et neil mitte muud nõu on olnud, teise wisi peäl arro sada, kas temma se lapse emma olli, ehk mitte, ja ehisid nisammo hirmfaste, kui se lapse tapja!

Sellepärrast walvago igga kohtomees ommas ammetis, ni suremas, kui wähhemas asjas, et temma mitte ilmasüta innimest enne aega hukka ei möista ja pärast isse selle eest Jummal öige wihha ja fange kohto alla ei lange, siin ajaliskult ja seal iggaweste!

Se sõnna olgo allati teie filmade ees:

„Kes kaebab, kule üks kord sedda
Ja kats kord kule teise jüüd.
Kas kaebajal on ni suur hädda,
Siis otjust anna sinna nüüd!”

Üks Jummal ellab maas ja taewas,
Kes igga hing hädda näab:
Ja aitab leiki ilma waewas
Ja ikka heldeks iissaks jaab.

Keik ülekokkut nubileb Temma
Ja siin ja teise ello sees!
Sest mötle, kes ja ellad täenna,
Mis wöib sull' homme tussa ees!

Kes teilele siin auko kaewab,
Se isse sisje langeb seal
Ja pärast ennast rängast waewab,
Et ta ei nöödnud rahho teål:

„Mis tahhad, et sull' teised tewad,
Ni te sinna neile ka,
Et keik so wagga ello näwad,
Gi ekst töest siis ial sa.”

Nahha : saddo.

Aastal 1806, kui Prantsus kui woensane Sakamaal Brandenburgi ma-fonda tungis, kordis üks tallomees wägga, et waenlane temma werrehiggiga tenitud rahha ärra saab risuma, kui ta